

[Ninn-Hansen.]

klaverteknik, til en række bogværker, at der gives tilskud til tidsskrifter, modernisering af køkkener og badeværelser i klostre og på hospitaler og til de gamles lappetuer, ja, så er det ikke, fordi jeg vil sige, det er dårlige formål, men jeg tror ikke, at et eneste af de medlemmer, som deltog i afstemningen om tipsloven her i tinget i 1948, havde regnet med, at der skulle kunne gives tilskud til sådanne formål. Jeg sagde før, at det drejede sig om eengangsbevillinger, som jeg mente man kunne nedskære, således at de omtalte beløb kunne blive tilovers til idrætten; men jeg har heller ikke noget imod, ja, jeg ser gerne, at man tager en drøftelse om enkelte stående bevillinger.

Jeg ser, at undervisningsministeriet har ansøgt om og vist også fået bevilget 290 000 kr. til den kulturelle fond; man yder disse penge, fordi det er blevet sagt, at ganske vist disponerer denne fond årlig over ca. 800 000 kr., men Det kgl. Teater modtager hvert år 625 000 kr. à 650 000 kr. af fondens midler, og derfor bliver der ikke noget tilbage til det, man iøvrigt gerne ville støtte, nemlig det frie musikliv. Ja, der står man overfor en afvejning: Skal det af hensyn til Det kgl. Teater, der hvert år ialt modtager dobbelt så stort et tilskud, som idrætten gør, være således, at man skal lade 290 000 kr. gå over til det formål, jeg nævnte, eller kan man på dette sted foretage en besparelse, der vil komme idrætten tilgode?

Jeg synes, der er mange eksempler af denne art, som man kan tage op til overvejelse, men til slut har jeg en bemærkning til den højtærede minister, som jeg forstår gerne ser et udvalg nedsat, så at vi kan få en drøftelse af det forslag, jeg har fremsat. Jeg vil gerne gøre den bemærkning til den højtærede minister og til det høje ting, at det forslag, jeg har fremsat, ikke er et forslag, som jeg mener under alle omstændigheder skal vedtages i den form, det nu har. At fremsætte et lovforslag som det foreliggende har været den mest enkle mulighed for mig for at få denne sag frem i det høje ting og forhåbentlig også frem til en udvalgsbehandling. Hvis man kan finde en bedre mulighed — og det kan man sikkert — for at støtte idrætten på en tilsvarende måde, så ser jeg det meget gerne.

Lars M. Olsen: Jeg kan vel gøre den almindelige og generelle bemærkning, at de allerfleste mennesker her i landet — heldigvis da — meget gerne ser en veludrustet og veltrænet idrætsungdom og vel i og for sig også gerne er med til at støtte idrætsungdommen så meget som muligt. Denne indstilling går på tværs af alle politiske skillelinier; her er der stort set enighed, og det er godt, at det er sådan.

Der var jo også stor glæde i sin tid, da vi fik gennemført tipsloven, der stillede de omtalte midler til rådighed, og som — det tror jeg den højtærede finansminister har ret i — sikkert indtil nu har givet idrætsforbundene og idrætsorganisationerne, i hvert fald som helhed, et større beløb, end de egentlig regnede med. Det er derfor overordentlig besnærende, når forslagsstilleren dels her i dag og dels i sin fremsættelsestale forleden slog fast, at det, som han her har tænkt skulle gennemføres, ikke skulle komme til at koste staten penge. Jeg forstår udmærket godt, at den ærede forslagsstiller må sige noget sådant i kraft af den udvikling, vi er inde i, og de sparebestræbelser, vi alle deltager i, selvfølgelig også det konservative folkeparti. Jeg har derfor lyttet til den højtærede finansministers foreløbige redegørelse, og heraf fremgik det temmelig tydeligt, at en ændring i loven i den retning, som forslagsstilleren har gjort rede for, ikke vil kunne undgå at koste statskassen penge og altså betyde udgifter for skatteborgerne, og hvad dermed iøvrigt følger. Det kan vel nok gøre én en lille smule betænkelig, selvom man naturligvis af mange forskellige grunde sympatiserer med de almindelige betragtninger og den sunde tanke, som ligger bagved, at der bør gives idrætsudøverne flere midler at råde over. Men jeg tror dog nok, man har lov til at sige, at dette spørgsmål sikkert meget grundigt må behandles og undersøges i et udvalg, hvad forslagsstilleren jo også selv var klar over.

Jeg er naturligvis især interesseret i at vide, hvilke rent faktiske virkninger forslaget gennemførelse vil få for de organisationer, som i kraft af loven gennem undervisningsministeriet eller finansministeriet får tilskud, samt for „Ungdommens uddannelsesfond“. Jeg forstår vedrørende denne, at der er en lille uoverensstemmelse mellem den